

[Ministeren for kulturelle anliggender]

Forslagene er imidlertid samlet af så betydelig økonomisk rækkevidde – 300–400 mill. kr. årligt – at man nødsages til at inddrage samfundsøkonomiske hensyn.

En lang række af udvalgets forslag har som nævnt form af puljer, hvis formål kan samles under overskriften: Udvikling, omstilling og forsøg. Dette opfatter jeg som nøgleordene for hele udvalgets arbejde. Betænkningen er først og fremmest en opfordring til kommuner, kommunale institutioner, idrætsforeninger og andre lokale initiativtagere til at lade sig inspirere til at anvende egne kræfter og eksisterende faciliteter til at tage initiativer til omstilling og eksperimenter. Jeg deler udvalgets håb, at disse kan give nye erfaringer for det lokale idrætsarbejde, som siden hen kan vinde indpas i idrættens liv i de enkelte kommuner.

Jeg finder disse forslag meget betydningsfulde, og skal der vælges mellem forslagene, mener jeg, at der i første omgang er mest behov for de forslag, der kan bidrage til at omstille og udvikle vilkårene for det lokale idrætsarbejde. Disse forslag, der er fremadrettede, ser jeg som det centrale.

Udvalgets forslag om ændring af fritidsloven er velargumenterede, men så kostbare at gennemføre, at det er vanskeligt at se, at der er råd til den generelle forhøjelse af hele det økonomiske niveau for idrætsudøvelsen, som ligger i disse forslag.

Jeg må som nævnt prioritere udviklingsarbejdet højere, men vil overveje, om en vis justering af den forældede lokaletilskudssats og en løbende regulering er nødvendig.

Betænkningen vil nu blive sendt til en grundig høring i Kommunernes Landsforening, Amtsrådsforeningen, idrætsorganisationerne, Dansk Ungdoms Fællesråd, Friluftsrådet og andre. Resultatet af denne høring og den offentlige debat om breddeidrættens vilkår og fornyelse vil herefter lede frem til de forslag, der idrætspolitisk vil kunne gennemføres – forhåbentlig med virkning allerede i løbet af 1988.

Samtykke til behandling:**Formanden:**

De under punkterne 1 og 2 på dagsordenen opførte sager kan kun med Tingets sam-

tykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

1) Tredje behandling af lovforslag nr. L 116:

Forslag til lov om boliger for ældre og personer med handicap.

Af boligministeren (Thor Pedersen).

(Fremsat 3/12 86. Første behandling 11/12 86. Betænkning 12/5 87. Anden behandling 14/5 87. Tillægsbetænkning 20/5 87).

Der var stillet 4 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

*Forhandling***Torben Lund (S):**

Jeg skal koncentrere mig om det ene af ændringsforslagene, og det er det radikale ændringsforslag, hvorefter pensionskasser nu skal kunne stå som bygherrer og i øvrigt drive ældreboliger fremover. Det, jeg skal meddele, er, at vi absolut vil stemme imod dette ændringsforslag, og jeg forstår simpelt hen ikke bemærkningerne til det. Der står:

»Forslagsstillerne finder, at der bør åbnes for, at pensionskassernes kapital kan anvendes til opførelse af boliger for ældre og personer med handicap.«

Det, sagen drejer sig om her, er jo ikke, at pensionskasserne skal bruge deres kapital til at investere i ældreboliger, det er alene, at man vil give pensionskasserne adgang til også at stå som ejere af disse boliger, altså være bygherrer og stå for driften af dem. Det forekommer mig helt uforståeligt, at det skulle være en pensionskasseopgave. Hvorfor skal pensionskasserne kunne stå som bygherrer og i øvrigt administrere disse boliger, som jo skal finansieres dels gennem en offentlig grundkapital, dels gennem realkreditlån, hvor det er det offentlige, staten og kommunerne, der skal betale renter og afdragsbidrag? Det vil altså sige, at det, det går ud på, er at poste nogle statspenge og nogle kommunepenge ned i lommen på pensionskasser-